

"...want gotbewaarme als calvinisten uit de krammen schieten! (2)"

...WANT GOTBEWAARME ALS CALVINISTEN UIT DE KRAMMEN SCHIETEN EN EN EINDELIJK EENS LEUK GAAN DOEN. DAAR IS DE CANDY, DE TUK EN DE CHICK NIKS BIJ !!! (DEEL 2)

...want gotbewaarme als calvinisten uit de krammen schieten! (deel 2)

Hij gaat mij voor in zijn dameslingerie via talloze gangen, trapjes, op- en afstapjes, zwart ge verfde wanden tot we belanden in een kamer waarvan de muren en het plafond zijn zwart geschilderd zoals het ook behoort in sadomasochistische kringen.

Spiegels over de breedte van de hele kamer weerkaatsen de keurig in een rij aan de muur aan haken en ogen opgehangen riemen, kettingen, zwepen, dildos en klemmen, de werktuigen en paraphernalia van de pijn en plezier cultus ter verhoging van de seksjuwelen pret, tevens een grote, lange tafel, bekleed met leer, een schandblok, een Andreaskruis dat aan de muur is bevestigd en een kast waarin een uitgebreid scala aan S.M. electro folter werktuigen uitnodigend klaar voor gebruik ligt.

Jawel! Electro, want de eigentijdse Es Emmer gaat mee in het digitale tijdperk.

Wij gaan zitten op een lage folterbank.

Op de grond een stapel in zwart kunstleer gebonden fotoboeken voor de beginnende zowel als de gevorderde SM-er.

Het lijken op het eerste gezicht zeer kostbare werken.

Hier in deze pseudo-folterkamer liggen tientallen jaren discipline training uit het ijzeren reper toire.

Zijn Meedogenloos Mooie Meesteres wil niet bij het vraaggesprek aanwezig zijn. Zij is schil deres, schrijfster en heeft wel wat beters te doen dan de hele dag tepels af te klemmen, zegt hij.

Hij verhaalt enthousiast over haar opgekookte perzik, een eufemisme voor een bij de hetero mannen zeer geliefd onderdeel van de vrouwelijke anatomie waar hele volksstammen heel wat plezier aan beleven.

Oooooohhhh, what a thrill, my baby will...! Denken wij als investigative journalists uit de derde klass evan de CAO voor de dagblad journalistiek, maar zwijgen. In deze kringen van dominanten een ondderdanigen is hoor en wederhoor niet op zijn plaats doch slechts geblafte bevelen.

Woef, woef!

Wat mij als journalist in voortdurend bewondering houdt is je tomeloze drive. Hoe kom je als ouwe lul op je 65 aan al die energie? En waar blijft de zogeroemde mildheid die de ge middelde ouwe man ken merkt? De vonken lijken er alsnog vanaf te spatten !

De kunstenaar (grinnikend): Hahahaha, jullie zijn nog niet van mij af! Jullie zijn nog lang niet van deze Old Boy af, want sinds ik ... (naam van een bekende kunstenaress) heb ontmoet wil ik weer en ga er weer tegen aan!

En ik blijf net zo lang leven tot al mijn vijanden de pijp uit zijn en ik in dameslingerie lachend stomdronken op hun graf kan staan dansen. Ik denk dat ik dan voor de Driekuswals of de Horlepiep kies. Je kunt niet met een Tango aankomen bij zulke gelegenheden, dat zou totaal over de top zijn.

Mag ik dan misschien ook een roepen van Jodelahietie ! ! ! ! Dat is mijn indianen oorlogs kreet, die ik vaak door de Alles Kits Bar laat loeien, als daar wat journalisten zich het lep lazerus hebben gezopen en lam aan de toog hangen.

Ik pik ook helemaal niks van die jongere generatie.

Schrijvers uit de droogkloterige dorre hand, sodommieter nou gauw op naar je eiland! En die bekende kunstkliekjesvorming rond Huub doctorandus Mous, da's alleen een bewijs van onmacht en schijterigheid.

Slapte aan de beurs, daarom hurken ze als apen samen op de apenrots.

Niks voor mij ! Waar zie je me voor aan ?

Als een calvinist leuk wil zijn komt hij verkleed als traporgel of douchecel binnen. Ik heb het zelfgezien bij mijn goede vrienden , het vrijgemaakt gerformeerde leraarsduo Hans van Seventer en Jan van Loon uit Groningen waar al die artistieke aardappelen, voederbieten en lolbroeken wonen.

Heimwee naar de periode van vlak na de oorlog, de bange jaren veertig, de dulle fifties, de silver sixties, de socio seventies, de nix generatie van de tachtiger en negentiger jaren, het nieuwe millennium?

Magdalena: Jongen, de prachtigste stunts hebben wij toen uitgehaald. Ik ben dol op de jaren vijf tigt, maar nog doller op de jaren zestig, zo gek en zo leuk en zo vanzelfsprekend ging het daar dan aan toe. De geweldige Amerikaanse Rock and Roll van de fifties, weetjewel: Jerry Lee Lewis, Elvis Presley, Sonny Burgess, Little Richard, Eddie Cochran, Adam Faith & The Roulettes, Marty Wilde & The Wild Cats.

Nee, niet Johnny Halliday met zijn verlopen heroïne kop dat vond ik altijd Fake en Phoney.

(wordt vervolgd)

© april 2014, fredvanderwal, BasicPublishing.nl